

Stichting Wildaanrijdingen Nederland

IS ER EEN STRUCTURELE OPLOSSING VOOR UNIFORME LANDELIJKE AFHANDELING VAN WILDAANRIJDINGEN? JA, EN DEZE KRIJGT STEEDS MEER VORM!

In juni 2010 schreef toenmalig Minister Gerda Verburg al aan de Tweede Kamer om te komen tot een landelijke uitrol van het registratiesysteem dat op de Veluwe wordt gebruikt. Dit naar aanleiding van het rapport 'Factoren bij aanrijdingen met wilde hoefdieren op de Veluwe' van Alterra. Saillant detail is dat het hier weer gaat om een particulier initiatief. Op de Veluwe had zich een aantal BOA's (jachttopzieners) verenigd om op al het gedoe met wildaanrijdingen grip te krijgen. Eigenlijk deed iedereen wat hem goed dunkte, uiteraard met goede bedoelingen en de juiste intentie. Een structurele lijn zat er echter niet in. Politie en wegbeheerders waren ook niet gelukkig met de situatie.

Registratiesysteem

In dezelfde periode ontwikkelde NatuurNetwerk het BOA registratiesysteem. Dit systeem bood vele mogelijkheden om eindelijk de zaak goed te organiseren. Voor de BOA's, voor de politie en eigenlijk voor iedereen die er iets mee te maken heeft. Er werd een Stichting in het leven geroepen: Stichting Groennetwerk. Deze Stichting heeft met haar BOA's en jachtaktehouders, de verantwoordelijke mensen voor de afhandeling van wildaanrijdingen, de zaak opgepakt en geprofessionaliseerd. Zo sterk geprofessionaliseerd dat dit een welverdiende voorbeeldfunctie kreeg en deze nog steeds heeft.

SWN, met blauwdruk naar landelijke uitrol

Dit voorjaar is de Stichting Wildaanrijdingen Nederland (SWN) opgericht met initiatiefnemers NatuurNetwerk, Vereniging Het Reewild en Stichting Zweethonden Nederland. Groennetwerk bleek niet de mogelijkheden en ambitie te hebben om haar dekkingsgebied naar andere delen van het land uit te breiden. Wel wilde zij voor dit doel haar kennis en ervaring onderbrengen bij SWN. De nieuwe Stichting beschikt inmiddels over de omvangrijke blauwdruk van Groennetwerk waarin ondermeer de manier van werken, afspraken, ontheffingen, vergoedingssystematiek, registratie, kwaliteitsgarantie, verzekeringen en het noodzakelijke materieel zijn vastgelegd. Ga dus niet opnieuw het wiel uitvinden in alle andere delen van Nederland. We weten al hoe het moet en dus is het zaak om deze kennis en ervaring beschikbaar te stellen aan allen die daar behoefte aan hebben.

Doel SWN

Het doel van SWN is om te adviseren, regisseren, ondersteunen, faciliteren en coördineren. Dus ook alle huidige initiatieven en teams krijgen hiermee de mogelijkheid om gebruik te maken van breed gedragen kennis en mogelijkheden. Hoe sneller het zich uitrolt over Nederland, hoe beter het voor het wild is. Hoe beter ook het maatschappelijk belang gediend wordt. Laten we wel wezen, wildaanrijdingen zijn een maatschappelijk probleem. Niemand wil een dier aanrijden, niemand wil dat een dier onnodig lijdt. Iedereen is zich terdege bewust van een zorgplicht en iedereen wil dat er mensen zijn die de gevolgen van aanrijdingen netjes en professioneel afhandelen.

De werkwijze is zo helder. Het is ingebed in zekerheden voor beleidsmaker en uitvoerder. Er wordt nauwkeurig geregistreerd. Op X en Y coördinaten, de ongevalplaatsen zijn dus bekend. En met die informatie kunnen de beleidsmakers en belanghebbende organisaties dan wat. Wat dan? Gericht en tailormade beheer inzetten. Preventief werken en problemen voorkomen. Dat willen we toch allemaal!

Belanghebbenden

Wie zijn de belanghebbenden? Dat wordt een hele opsomming. Toch wel goed om een aantal te noemen. Vele partijen maken het vaak complex en dat wordt met SWN nu net voorkomen. De Provincie als verantwoordelijke voor fauna, wegbeheerders (Rijkswaterstaat, Provincie's, Gemeenten en Prorail). FBE's, die zijn belangrijk voor

inbedding in het Faunabeheerplan en de daarvan afgeleide aanwijzingen om conform de wet te kunnen handelen. De Politie natuurlijk, die moet zich meer en meer op haar kerntaken gaan richten en deze wil dus op een adequate wijze van de ingekomen melding op de meldkamer af. De VHR want die heeft immers belang bij het welzijn van reeën en de schaderegistratie die je bij het gewenste leefgebiedskennende beheer kunt gebruiken. Die is onontbeerlijk. Degelijk en valide cijfermateriaal is immers van eminent belang om te komen tot professioneel handelen. Maar er zijn ook stakeholders zoals ANWB, verzekeraars enzovoorts. En natuurlijk de hardwerkende uitvoerders en teams die bij nacht en ontij worden opgeroepen en daar nu betere mogelijkheden en zelfs een geringe vergoeding voor kunnen ontvangen.

Last but not least de maatschappij en publieke opinie. Die heeft in directe zin niets met wildaanrijdingen te maken, maar zorgt wel voor de rechtvaardiging van het handelen van mensen in het veld. Voor al die mannen en vrouwen die belangeloos initiatieven ontplooiën. Die iets doen wat maar al te vaak niet goed geregeld is. Waarbij ze niet verzekerd zijn, soms zelfs de wet overtreden. Allemaal in het belang van de dieren. Een weggebruiker wil dat als hij een melding maakt van een ongeval (en dat is wettelijk verplicht) dat er dan ook actie ondernomen wordt. En dat een zwaar gewond dier uit zijn lijden wordt verlost. Hij wil dat een gewond dier nagezocht wordt en dat dit professioneel gebeurt. De Stichting Wildaanrijdingen Nederland voorziet daarin.

■ Tekst: Gijs van Aardenne, bestuurslid SWN
Foto's: Eline Verwoerd

